

Guia Musical 1983-84 11

Barcelona – Muntaner, 300
Madrid – Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra. Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

LA REVOLUCIÓ CULTURAL I LA MÚSICA

El problema que em proposo presentar temo que em resultarà un xic dificultós: es tracta, ni més ni menys, de defensar la política cultural de Mao en la seva branca musical. Avui, al marge ja de tota polèmica (degut al desprestigi del vell dictador) la rehabilitació dels grans compositors d'Occident és un fet a la gran República Xinesa. Els noms de Beethoven, Mozart, i *tutti quanti* figuren de manera normal a les cartelleres dels concerts que es donen a Pekin, a Xangai i a les grans urbs d'aquell fabulós país.

Recentment, un article a la premsa («La Vanguardia», 5-2-84) i molt en especial la cinta cinematogràfica «De Mao a Mozart. Isaac Stern a la Xina» ha airejat el tema i dintre del món musical s'ha produït com un respir d'alleujament i com una mena d'alliberament que pot centrar-se en aquestes simplicitatíssimes paraules: Per fi, la Xina gaudirà dels beneficis espirituals de la música europea.

Una altra lectura dels fets sumàriament exposats ens pot portar a unes altres conclusions. Del film esmentat es dedueix, com a primera providència, que els xinesos no són espontàniament, ni naturalment, bons intèrprets de Mozart o de qualsevol altre compositor occidental; la qual cosa no és obstacle al fet que, per la gràcia i la simpatia d'un violinista de la talla musical d'Isaac Stern, unit a la rara facultat mimètica del poble xinès, les execucions dels grans mestres europeus

siguin tècnicament perfectes i d'un rigorosíssim mecanisme expositiu, comparable als infallibles reflexos mecànics dels seus jugadors de ping-pong. Sé que el parangó és exagerat, però el lector comprendrà el sentit ocult que s'amaga en aquesta afirmació.

Per descomptat, no sóc partidari dels procediments emprats per Mao per a la consumació de la seva política cultural en matèria de música. Les declaracions que fa a la citada pel·lícula el director del Conservatori de Xangai, amb el seu contingut d'escarni i menyspreu per la persona en funció de la seva ideologia estètica, són suficients per desqualificar el citat *modus operandi*. Però no podem estar disconformes amb l'última finalitat que pretenia Mao: evitar la previsible desnaturalització de la música xinesa motivada per l'allau de difusió de la música occidental de tota mena, pop i culta. Si el curs de la història no canvia, hom pot preveure que d'aquí a uns anys la música autòctona xinesa passarà a ser una curiositat exòtica, la mostra d'un folklore desvinculat de la seva veritable arrel cultural. La prova, la tenim a la vista. A l'article citat, després d'apuntar que ara el boicot és per la música *pop*, i que Mozart i Schubert han estat acceptats, se'ns informa que al Conservatori de Xangai «hi ha, *també*, un departament dedicat a l'ensenyament de la música tradicional». Tota una premonició.

MANUEL VALLS

ORFEÓ CATALÀ

L'ORFEÓ CATALÀ S'ADREÇA A TU

... si t'agrada el cant coral
... si et fa goig de treballar il·lusionadament i amb exigència obres com:

- la «Missa en si menor», de Bach
- el «Requiem», de Mozart
- les «Quattro pezzi sacri», de Verdi
- motets de Bach, Brahms, Bruckner i Mendelssohn
- obres catalanes i de l'Escola de l'Orfeó
- polifonia renaixentista

... si t'abelleix de contrastar estils de direcció (Salvador Mas, director de l'Orfeó Català; Manuel Cabero, sots-director de l'Orfeó Català; Antxon Ayestarán, director de l'Orfeó Donostiarrá)

... si veus les gires artístiques —per Catalunya i pels nuclis més importants de l'estat espanyol— com la culminació d'un treball ben fet.

Si, a més, sents el cant coral com una forma de servir el teu país ...

Si, també, valores l'avantatge de tenir lliure accés als concerts del Palau de la Música Catalana ...

TU POTS SER CANTAIRE DE L'ORFEÓ CATALÀ! VINE A L'ORFEÓ CATALÀ!

Demana informació a la secretaria de l'entitat (c/. Amadeu Vives, 1, Barcelona-3, telèfon 301 11 04), tots els dies feiners, de 9 a 13'30 h. i de 16 a 19'30 h.

La natura és l'origen de totes les coses bones.

DANONE

Yogourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

GRAN TEATRE DEL LICEU

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1983/84

ELEKTRA

de

RICHARD STRAUSS

MARTHA SZIRMAY - UTE VINZING - SABINE HASS
HORST HIESTERMANN - ANTHONY RAFFELL - GERDA BOECK
NELLY BOSCHKOWA - SHARON MOORE - CZESLAWA SLANIA
HIROKO SHIRAISHI - AGNES HABEREDER - JUAN THOMAS
ANTONI LLUCH - ROSA M.ª CONESA - ANNA OLIVA

Director d'orquestra: CHARLES VANDERZAND

Director d'escena: KARL HEINZ DROBESCH

Producció: STAATSOPER (VIENA)

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Diumenge, 4 de març, a les 17 h.

Torn T

Dimecres, 7 de març, a les 21 h.

Torn A

Dissabte, 10 de març, a les 21'30 h.

Torn C

Venda de localitats a les oficines del Gran Teatre del Liceu.

Companyia Josep Maria Flotats

SALVADOR MAS DAVANT DEL REpte DE L'ORFEÓ CATALÀ

El passat mes de setembre, un músic nostre jove, amb un historial acadèmic i professional brillant, assumia una nova responsabilitat artística. I amb ell, també iniciava un nou camí un conjunt coral amb una personalitat molt definida i amb una història que l'ha elevat a la categoria de mite.

Estem parlant de Salvador Mas i de l'Orfeó Català. El músic fa front a un repte important: fer que el cor de l'Orfeó assoleixi un alt nivell artístic, fonamental en la vida musical catalana, i li doni, a aquesta, un instrument del qual està molt necessitada: aquest cor capaç d'assolir empreses d'envergadura; empreses que ara han de ser ateses de forma esforçada però, d'alguna manera, atípiques. També per a l'Orfeó, la nova etapa constitueix un repte, el futur del qual resta obert.

—Quines són les idees mestres en base a les quals vas acceptar la responsabilitat de dirigir l'Orfeó?

—Bàsicament es reduïa a dos conceptes: responsabilitat i llibertat. M'interessava poder tenir les mans lliures per treballar responsablement. La Junta ho va acceptar i així és com jo m'he posat a la tasca. Obviament, jo no abandono la direcció orquestral. La tasca de l'Orfeó no me l'impedirà.

—Una entitat com l'Orfeó té quelcom tan valuós com és la tradició, la qual cosa, tanmateix, pot resultar feixuga de cara a realitzar la renovació que es pretén. Com veus aquest aspecte? Quins problemes comporta?

—Primerament, jo distingiria entre tradició, que assumeixo i respecto, i, d'altra banda, la rutina, que detesto. Trencar amb la rutina ha suposat alguns moments difícils, especialment al començament. Però jo, des del primer moment, he volgut racionalitzar la situació del cor i dels cantaires. S'han fet audicions particularitzades, de les quals han sortit plans de treball individualitzats. I, tanma-

teix, no tothom ha pogut mantenir el ritme de treball. Simplement he fet que es treballés de forma racional. He de dir que aquesta feina continua. Constantment s'estan fent audicions amb cantaires nous. Jo porto escoltades entre 150 i 200 persones. De Barcelona i de comarques. Sí, sí, de comarques; estudiants que es troben a Barcelona, normalment gent jove que s'ho pren amb molt entusiasme. Certament, la imatge de l'Orfeó, pel que fa als membres del cor, és una altra, ha canviat. Hi ha estudiants de música, universitaris amb inquietuds artístiques, i amb un considerable grau d'interès per la música. En aquests moments tots els cantaires fan, almenys, tres serveis cada setmana. Dos assaigs i una classe. N'hi ha que veiem que tenen possibilitats, però que encara no són prou madurs, i aleshores, a més, fan classes complementàries.

Salvador Mas es queixa de quelcom fonamental i que és a l'arrel de la realitat musical de casa nostra.

—La mala formació musical que s'imparteix i que, és clar, es rep als centres d'aquest país fa que no es trobi gent feta, ben preparada per a cantar en un cor amateur exigent. I això t'obliga a agafar cantaires pels quals apostes. Gent que s'ha de formar en poc temps. Has de fer escola. Mira, d'entrada s'ha de saber llegir. (Cap grup de teatre no agafa un actor que no sigui capaç de llegir el seu paper). Després hi ha la veu, que ha de ser apta per a cantar; també uns coneixements musicals que permetin d'integrar-se al grup. Hi ha qui no coneix prou solfeig però té bona veu; aleshores se l'aprofita perquè l'important és la veu i el solfeig l'aprenen. El que no s'aprofita, és el que sap solfeig però no té veu apta per a cantar.

Continuem fent un repàs, més o menys exhaustiu, a l'Orfeó, cercant aspectes d'especial relleu.

—Ara tenim unes seixanta veus, però estan descompensades per cordes. Hem d'assolir les 80 —20 veus per corda—, i, més endavant, gairebé el doble, però a base de tenir un cor articulable, que ens permeti de fer des de Mozart a Mahler, o sigui passar de les 60 veus a les cent i escaig. Per altra part, veig imprescindible crear un cor de reserva, per aprofitar els que arriben i encara no tenen aquell grau de maduresa necessari i on es podrien formar i passar al cor primer segons les seves necessitats. Seria un cor que podria actuar pel seu compte amb una personalitat pròpia. Altres cors importants el tenen, aquest cor segon. Això podria anar lligat amb l'escola de la casa. La idea hi és; cal pensar-hi més.

—Quins plans de treball tens?

—Exceptuant el concert de Sant Esteve, que era obligat, ara només treballem cara endins. Formació dels cantaires, treballar repertori, el color del cor, l'empastament. Ens movem amb obres de diferents estils —Bach («Missa en si menor»), Brahms, Bruckner, el «Rèquiem», de Mozart, Verdi... Sense oblidar la polifonia del Renaixement i els nostres, com Nicolau. No, no tenim a la vista cap concert en concret. Això no vol dir que, si cal, no se'n facin més o menys aviat. D'altra banda, tinc la satisfacció de dir que comptarem amb la col·laboració d'Antxon Ayestarán, director de l'Orfeó Donostiarra, que estarà a Barcelona dues setmanes per transmetre'ns la seva experiència. Això forma part d'un pla més ampli de contactes entre els dos orfeons germans. Ells tenen una experiència artística i nosaltres la tenim de gestió i de relació institucional. També es preveu que jo vagi a donar algun concert aviat, amb l'Orfeó Donostiarra.

—Fins a quin punt el pla de treball que poses en marxa, no significa un retorn als orígens en el sentit d'aquells afany dels primers cantaires per millorar la qualitat del cor i la seva pròpia individual?

—Sí, jo penso que aquesta línia de treball és fidel a la de la casa. Penso que si, en un mo-

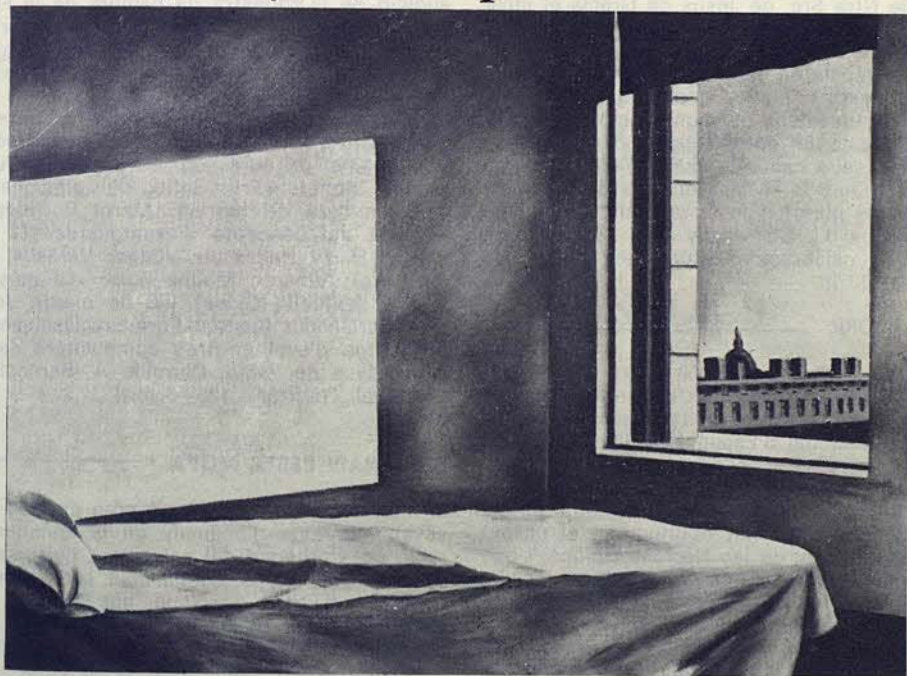
ment, hi va haver la força capaç d'aixecar el Palau, és assumir la tradició, doncs, treballar amb exigència artística per ser dignes continuadors dels qui ens ha precedit. Cal recordar que l'Orfeó Català va ser un dels primers cors del món. Tenim una obligació. Som absolutament fidels a la història de l'Orfeó. Jo no em considero revolucionari, francament. El que passa és que la resistència que pugui haver-hi ho fa semblar. El que em preocupa més és que Catalunya pugui tenir un cor de categoria. O es tira endavant o no es va enlloc. S'han de posar els mitjans per aconseguir-ho. La nostra fita és fer un cor nou i això vol dir posar-hi cadascú el màxim de la seva aportació possible. Com més exigència hi hagi més importants seran els resultats. Tot va lligat. Cantar bé comporta un esforç gran, però també la satisfacció ho és, de gran.

També hi ha una exigència de Cultura del país. Si trobem normal que hi hagi museus, universitats i orquestres, també hem de trobar-ho que hi hagi cors importants. No ens podem resignar a no ser ningú. Hi ha una tendència que tot s'hagi de fer des de dalt. El país s'ha de refer i s'ha demostrat que, el que va bé, ve de baix, de les iniciatives personals. Tots ens hem d'arriscar, cadascú des del seu lloc. I cal entendre que la Música també té la seva dimensió subversiva, no només contemplativa. Té la dimensió de la cosa que ens eleva cap a la veritat i cap a la llibertat; no s'ha d'entendre com a quelcom adormidor. I voler tenir una qualitat, és també assumir un risc. Mira, per exemple, el Teatre Lliure, que des del primer moment ha assumit el risc de la qualitat. Probablement els hauria resultat més còmode treballar en coses de menys volada..., acaba dient Salvador Mas.

O, millor dit, acabarà parlant dels seus col·laboradors amb els quals endega la tasca. Col·laboradors immediats que són Manuel Cabero, sots-director, Jordi Albareda, Mariona Blasco, Josep Benet i Bernat Bailbé.

JAUME COMELLAS

Companyia Josep Maria Flotats

UNA JORNADA PARTICULAR

Ettore Scola

amb la col·laboració del
Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Venda de localitats de 12 a 13 h. i de 16 a 20 h.

CICLE DE MISSES POLIFÒNIQUES

El passat dia 28 de gener s'inicià a la parròquia de Ntra Sra. de Jesús de Gràcia el cicle de misses polifòniques coordinat per Jovenuts Musicals de Barcelona. La nombrosíssima assistència de públic demostrà fins a quin punt aquesta iniciativa connecta amb un desig col·lectiu latent de dignificació de la música litúrgica. En dates properes, intervindran amb els seus cants la Coral Belles Arts de Sabadell, amb la «Missa en sol» de Schubert (dia 25 de març), i la Coral Sant Jordi, amb la «Missa» d'I. Stravinsky (dia 12 de maig). Aquestes celebracions litúrgiques tenen lloc a les 19.30 h.

NOVA YORK

El dia 12 d'octubre de 1968 tindrà lloc al Carnegie Hall de Nova York el primer concert de la «tournée» de tres mesos que l'Orquestra Nacional d'Espanya realitzarà per Estats Units. El titular de la formació, Jesús López Cobos, dirigirà aquestes actuacions en les primeres ciutats del país. El viatge ha estat propiciat per l'èxit obtingut en el passat concert a la seu de les Nacions Unides, i que fou sol·licitat tot seguit per trenta-tres cadenes de televisió de tot el món. Amb anterioritat a la gira americana, l'Orquestra Nacional d'Espanya, a partir del mes de maig de 1985, oferirà diversos concerts a les principals ciutats de Suïssa (Basilea, Berna, Ginebra i Zuric).

«CENTRO PARA LA DIFUSIÓN DE LA MÚSICA CONTEMPORÁNEA»

Les activitats immediates d'aquest centre —inaugurat el passat mes d'octubre a Madrid— són les següents (a celebrar, totes elles, al Teatro Real): dia 15 de febrer: concert monogràfic Robert Gerhard a càrrec de The London Sinfonietta sota la direcció d'Oliver Knussen; dia 11 d'abril: actuació del conjunt Diabolus in Musica, conduït per Joan Guinjoan, amb obres de Balboa, Schoenberg, Benguerel, Mestres Quadreny, Guinjoan, Marco i Stravinsky; dia 2 de maig: un Conjunt instrumental dirigit per Cristóbal Halffter, i

amb la intervenció del pianista Manuel Carra, interpretarà composicions de Guerra, Coria, Webern i del propi Halffter; dia 16 de maig: audició de l'Orquestra de cambra de la Fundació Calouste Gulbenkian de Lisboa, dirigida per Juan Pablo Izquierdo, amb un programa integrat per obres de Nunes, Guerrero i Xenakis.

Paral·lelament al cicle d'audicions, se'n celebra un altre de conferències; les que queden fins al final de curs són les següents: Juan Manuel Bonet: «Erik Satie, del simbolisme al Dadà» (29 de febrer); Mario Bortolotto: «Anàlisi del concepte d'avantguarda» (7 de març); Harry Halbreich: «Edgar Varèse» (21 de març); Vicente Molina Foix: «La música teatral de Philip Glass» (28 de març); José Luis García del Busto: «Formes clàssiques i llenguatge d'avui en tres compositors espanyols: Luis de Pablo, Carmelo A. Benaola i Cristóbal Halffter» (25 d'abril i 2 i 9 de maig).

CENTENARI PÉREZ MOYA

El món coral català centrarà gran part de les seves activitats d'enguany en la commemoració del Centenari del naixement del mestre Antoni Pérez Moya. L'inici dels actes, fou a càrrec de l'Orfeó Gracienc, que, sota la direcció del mestre A. Pérez i Simó (fill de Pérez Moya) dedicà el seu tradicional concert de Cap d'Any —celebrat a la catedral— al mestre homenatjat amb un programa íntegrament d'obres seves.

SANTANDER

La inscripció al VIII Concurs Internacional de Piano Paloma O'Shea es clourà el dia 20 de març. El certamen es desenrotllarà del 22 de juliol al 5 d'agost. Abans del dia 1 de maig, serà comunicada l'admissió als participants. Les proves tindran lloc al Paraninf de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo; el concert final amb orquestra restarà integrat en el programa del Festival Internacional de Santander. Per a la prova de música de cambra, hi haurà la col·laboració del Quartet de Praga; per a la final, la de l'Orquestra Simfònica de RTVE.

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXVI TEMPORADA MUSICAL

Extraordinari recital

HARALD STAMM

baix

WILHELM VON GRUNELIUS

piano

SCHUBERT: Cant del cigne

IBERT: Cançons de Don Quixot

LISZT: Quatre Lieder sobre textos de Victor Hugo

Dimarts, 13 de març de 1984, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h.
(dissabtes matí, tancat). Preus especials per a estudiants.

LACOSTE EN PROvence

Del 9 al 18 d'agost tindrà lloc per catorzena vegada la celebració d'un Curs de Música Antiga professat per Mark Deller i diversos membres del Deller Consort. Al concert final, serà interpretat pels cursetistes «King Arthur» de Purcell. Informació: «Deller Academy, 61 Oxenturn Road, Wye, Ashford, Kent (England)».

PREMI EMILI PUJOL

«Música tradicional i popular al Pallars Jussà», de Maria Antònia Juan i «Investigacions etnomusicològiques a Sant Llorenç de Morunys», de Maria Angels Subirats, són els treballs guanyadors de la primera edició del Premi Emili Pujol, creat per la Diputació de Lleida.

CICLE DEDICAT AL PIANO ROMÀNTIC

A Albacete, des del dia 20 de febrer, se celebra un cicle dedicat al piano romàntic. Hi intervindran Isidro Barrio (Beethoven), Eulàlia Solé (Schubert), Rogelio R. Gavilanes (Mendelssohn), Joaquín Soriano (Chopin), Agustín Serrano (Schumann), Fernando Puchol (Liszt), Guillermo González (Brahms) i Joan Moll (romàntics espanyols). Informació: «Programa Cultural Albacete, Servicio de Prensa, Avda. de la Estación, 2, Albacete».

CICLE MONTEVERDI

La Fundació March ha programat per al present mes de febrer i per al de març un Cicle Monteverdi. Hi prenen part els conjunts Madrigalistas de Madrid (dir.: Lola Rodríguez de Aragón), Cantare con la Gorgia (dir.: Jordi Casas), Grupo Monteverdi (dir.: Mariano Alfonso) i Albicastro Ensemble (dir.: Jorge Fresno).

ANDRÉS SEGOVIA

L'Ajuntament de Madrid tributarà pròximament un homenatge a l'il·lustre guitarrista Andrés Segovia; el Municipi li oferirà un placa commemorativa en el transcurs d'un concert al Teatro Español.

«ANTOLOGÍA DE LA ZARZUELA»

Fruit del seu recorregut per Europa i Amèrica, «Antología de la zarzuela» té compromeses múltiples dates per al present any 1984. Entre les actuacions previstes, cal mencionar les que tindran lloc al Metropolitan Opera House i al Madison Square Garden de Nova York, les del Kennedy Center de Washington i altres actuacions a Filadèlfia, Chicago i a diverses ciutats d'Arizona i Califòrnia; a Europa, són previstes actuacions a París, Munic, Hèlsinki, Estocolm, Atenes i a poblacions de Suïssa, Itàlia i Gran Bretanya.

ORENSE

El proper mes de juny tindrà lloc un Concurs Internacional d'Interpretació de Guitarra organitzat per l'Agrupación Guitarrística Gallega. És prevista la participació de concursants provinents d'Alemanya, Argentina, Costa Rica, Xile, Japó, Itàlia i Mèxic, a més dels de diverses nacionalitats espanyoles.

JOSEP M.ª CERVERA

El músic valencià Josep M.ª Cervera, de 36 anys, ha estat nomenat director musical de l'Òpera de Karlsruhe. El contracte és per tres anys, prorrogables fins a cinc. El mestre Cervera prendrà possessió del càrrec el mes de setembre de 1985, i, en qualitat de director amb responsabilitat plena, programarà la temporada operística i simfònica de Karlsruhe 1985-86.

LA FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS PRESENTA

VII SETMANA DE MÚSICA RELIGIOSA

Març/Abril 1984

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE JESÚS DE GRÀCIA

1. Dilluns, 26 de març ● 21,30 h.
GIOACCHINO ROSSINI
2. Dimecres, 28 de març ● 21,30 h.
JOHANN SEBASTIAN BACH
HAYDN
CERVELLÓ
3. Dimarts, 3 d'abril ● 21,30 h.
OLIVIER MESSIAEN
JOAQUIM HOMS
4. Dijous, 5 d'abril ● 21,30 h.
GUILLAUME DE MACHAUT

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

5. Dimecres, 11 d'abril ● 21 h.
MÚSICA I DANSA
TRADICIONAL D'INDONÈSIA

EL CANT CORAL EN LA MÚSICA RELIGIOSA

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE JESÚS DE GRÀCIA

1. Dimarts, 27 de març ● 21,30 h.
POLIFONIA RELIGIOSA DEL
SEGLE XX, DEL BARROC I
DEL CLASSICISME
2. Dijous, 29 de març ● 21,30 h.
MÚSICA RELIGIOSA A LA
CORT DELS TUDOR I AL
SEGLE XX A FRANÇA
3. Dimecres, 4 d'abril ● 21,30 h.
MÚSICA RELIGIOSA
CONTEMPORÀNIA I BARROCA
4. Dilluns, 9 d'abril ● 21,30 h.
POLIFONIA RELIGIOSA
DEL RENAIXEMENT

Preus dels abonaments: A) Abonament general als nou concerts, 3.500 ptes.
B) Abonament als concerts dels dies 26 i 28 de març i 3, 5 i 11 d'abril.
2.500 ptes.

Venda d'abonaments: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, d'11 a
13 h. i de 17 a 21 h. (dissabtes matí, tancat), fins al dia 9 de març.

FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

DIMECRES MUSICALS DE RÀDIO NACIONAL

MARÇ 1984

Dimecres, 7, a les 19 h.

MÚSICA CONTEMPORÀNIA PER A METALL

THE ALBANY BRASS ENSEMBLE

Obres de Steptoe, Maxwell-Davies i Lutoslawski.

Dimecres, 14, a les 19 h.

MÚSICA DE TECLA DEL PAIS VALENCIÀ

MARIA LLUÏSA CORTADA, clavicèmbal

Obres de Milà, Cabanilles i Rodríguez

Dimecres, 21, a les 19 h.

LÍRICA NORD-AMERICANA

CHARLES FULTON, bariton

THEO BLESS, piano

Obres de Copland, Barber i Ives

Dimecres, 28, a les 19 h.

LA VARIACIÓ VIOLONCEL·LÍSTICA

MILOS SADLO, violoncel

FRANDISEK RAUCH, piano

Obres de Marais, Martinu i Paganini.

Col·labora:

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Comentaris: Benet Casablanças. - Transmissió directa per Ràdio 2 (FM)

ENTRADA LLIURE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

W. A. MOZART: Concerts per a violí i orquestra, núms. 2 i 3 / Orquestra del Festival de Bath. Yehudi Menuhin, violí i director / EMI 038 1034371.

No és cap descoberta constatar que, d'un temps ençà, les reedicions discogràfiques proliferen de manera extraordinària i són objecte de veritables retrobaments. En uns casos es tracta de títols de gran prestigi o de caràcter més popular que arriben així a un públic més ampli i cada vegada més extens. En altres, representen la possibilitat de recobrar versions excepcionals d'uns intèrprets que el pas del temps ha fet encara més atractius.

Aquest podria ésser el cas de la reedició esperada de la integral dels concerts per a violí i orquestra de Mozart que interpretà i dirigí amb la seva orquestra del Festival de Bath el ja famós Yehudi Menuhin. El disc que comentem com a exemple recull el concert núm. 2, en re major, K. 211, i el concert núm. 3, en sol major, K. 216. Són dues mostres mozartianes, primerenques i plenes de frescor rococó, però definides per una autèntica i transparent espontaneïtat d'estil entre l'humor i el lirisme burgès, que defineixen el domini de l'instrument solista per part de l'autor, heretat indubtablement per la influència del seu pare, Leopold Mozart. En ambdós concerts l'habilitat es fon amb el llenguatge directe, la profunditat de concepte amb un llenguatge espontani, el rigor amb la facècia. El sentiment no hi és mai absent; és a dir: plana damunt els tres temps de cada concert com un col·loqui entre la veu solista del violí i el petit conjunt instrumental de cordes i les habituals flautes, oboès i trompes.

Si hom intentés de comparar aquestes versions amb alguna de les altres que encara és possible de trobar aquí i allà (Oistrakh, Zukerman, Suk, Szering, Schneiderhan o la més contrastada i original de Schröder, per exemple) tindria la sensació de trobar-se davant l'obra del veritable mestre encimbellat al voltant dels seus col·legues i successors. La personalitat de Menuhin és fascinant. I aquesta fascinació —vint i vint-i-dos anys després del seu enregistrament— és encara perdurable. Oi més, superbament acrescudà.

TURINA: Canto a Sevilla / Victòria dels Angels. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Anatole Fistoulari / EMI 053 1008131.

Per a molts afeccionats a la música, i principalment d'entre els més joves, la recuperació d'uns títols discogràfics de Victòria dels Angels pot ésser una renovada descoberta i retrobament amb la gran soprano catalana. L'extensa discografia de la intèrpret —extensa, sempre interessant i selecta discografia— representa la seva pròpia biografia, la seva dilatada dedicació a la música i la qualitat immanent que sempre ha distingit les seves intervencions.

Així, la recuperació d'un títol, pràcticament insòlit, que fins a aquesta reedició era introbable, significa justament l'oportunitat de recuperar la suite «Canto a Sevilla» de Joaquín Turina. L'obra, escrita el 1925, no és justament un prodigi de perfeccionament. Té, això sí, tot l'aire entre místic i popular, festiu i lleuger, de la música meridional espanyola, i concretament andalusa, que el seu autor traduí en una suite de set moviments per a orquestra, quatre dels quals amb intervenció de veu solista. Cal dir que l'obra és servida per Victòria dels Angels amb una dignitat, amb un encís i transparència, que la salven de la mediocritat i intranscendència. La mateixa puerilitat dels poemes de J. Muñoz San Román és enaltida pel mestratge sempre digne i refinat de la soprano que sap transformar l'obra en una veritable creació. El disc havia estat enregistrat el 1970 i ha estat reeditat tretze anys després. En certa manera, ha guanyat. Ara és vist com una recuperació més enllà de tot valor arqueològic: conserva, potser augmentada, l'aurèola d'encís i d'atractiu que li atorga amb absoluta simplicitat Victòria dels Angels. En bona part, doncs, aquest reencontre amb l'obra de Turina és, també, un nou i positiu contacte amb l'art de la soprano que s'ha distingit sempre per la seva elegància, refinament i perfecció. No deixa d'ésser una vella lliçó, constantment renovada, ara oferta com un exemple per a molts cantants per la subtilesa en traduir i transmetre allò de més característic, extrovertit i peculiar, de la música de Joaquín Turina.

A. S.

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
FEBRER			
29, dimecres	19 h.	Palau	Trio de Cambra de Zagreb. Donizetti, Villa-Lobos, Zichow i Bjelinski (Dimecres de R. N.).
	19.30 h.	JJ.MM.	R. Grimalt, clarinet. J. Fortuny, soprano. R. Miró, piano. Debussy, Toldrà, Ravel, Gavoux, Hock, Meyerbeer.
	21 h.	Palau	Murray Perahia, piano. Bach, Beethoven, Mendelssohn, Schumann (Patronat Pro Música).
	21.30 h.	Casal del Metge	Joan Moll, piano. Fauré, Franck, Satie, Debussy, Ravel (JJ.MM.).
MARÇ			
1, dijous	21 h.	Conservatori	Josefina Sanmartín, flauta travessera. Àngel Soler, piano. Reinecke, Martin, Honegger, Oltra, Bartók (Servei de Música de l'Ajuntament).
2, divendres	21.30 h.	Casal del Metge	Rosa Llorens, piano. Chopin, Schumann (JJ.MM. Barcelona).
3, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Pierre Amoyal, violí. Dir.: Antoni Ros-Marbà, Penderecki, Sibelius, Dvorák.
	19 h.	Universitat Nova (c/ Tantarantana, núm. 7-11)	Oriol Graus, Antònia Montserrat, Jordi Russinyol, guitarra. Obres d'Oriol Graus.
4, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (Segona audició).
	17 h.	Liceu	«Elektra», de Strauss.
5, dilluns	21 h.	Conservatori	Jordi Codina, Josep M. Mangado, guitarra. «La música per a 2 guitarres», de F. Sors (1.ª part).
	21.30 h.	Casal del Metge	Judith Cuixart, piano. Carme Cesena, piano. Ravel, Debussy, Fauré, Roger, Soler, Balsach (JJ.MM. Barcelona).
6, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Johannes Brahms.
7, dimecres	19 h.	Palau	The Albany Brass Ensemble. «Música Contemporània per a metall» (Dimecres de R.N.).
	21 h.	Liceu	«Elektra», de R. Strauss.
	21.30 h.	Casal del Metge	Albada Olaya, piano. Schubert, Schumann (JJ.MM. Barcelona).
9, divendres	21.30 h.	Casal del Metge	Carles Santos, piano. C. Santos (JJ.MM. Barcelona).
10, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Christian Altenburger, violí. Dir.: Alexander Rahbari. Brahms, Stravinsky.
	21.30 h.	Liceu	«Elektra», de R. Strauss.

11, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (Segona audició).
	19 h.	Palau	Banda Municipal de Barcelona. Jordi Vilaprinyó del Perugia, piano. Dir.: Albert Argudo. Berlioz, Franck, Homs, Bernstein, Copland.
13, dimarts	21 h.	Palau	Harald Stamm, baix. Wilhelm von Grunelius, piano. Schubert, Ibert, Liszt (Patronat Pro Música).
	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Guilmant, Saint-Saëns.
14, dimecres	19 h.	Palau	M. ^a Lluïsa Cortada, clavicèmbal. «Música de tecla del País Valencià» (Dimecres de R.N.)
15, dijous	22 h.	Orfeo Gracienc	Maria Jesús Crespo, Carles Marquès, piano.
16, divendres	21 h.	Liceu	«Wozzeck», d'A. Berg.
17, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. A. Giménez Ate-nelle, piano. Dir.: Wilfried Boetcher. Stravinsky, Prokofiev, Beethoven.
	19 h.	Universitat Nova	Jordi Russinyol, guitarra. Xavier Esteve, flauta. Alejandro Sánchez, clarinet. Oriol Russinyol, contrabaix. Obres de Jordi Russinyol.
18, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (Segona audició).
	17 h.	Liceu	«Wozzeck», d'A. Berg.
19, dilluns	19 h.	Palau	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Albert Argudo. Beethoven, Mozart, C. Franck.
20, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de la Riba, orgue. Bossi, Galliera, Karg, Lert.
	21 h.	Liceu	«Wozzeck», d'A. Berg.
21, dimecres	19 h.	Palau	Charles Fulton, baríton. Theo Bless, piano. «Lírica Nord-Americana» (Dimecres de R.N.).
23, divendres	22 h.	Palau	Alberto Cortez.
	21 h.	Liceu	«Nabucco», de G. Verdi.
24, dissabte	19 h.	Universitat Nova	Gabriel Brncic, violí i viola. Alejandro Lazo, veu i sons electrònics gravats. Obres de Gabriel Brncic.
	19.30 h.	Ntra. Sra. de Jesús de Gràcia	Coral Belles Arts de Sabadell. Dir.: Lluís Vila. Orquestra de JJ.MM. Dir.: Francesc Llongueras. «Missa en sol» de F. Schubert.

TEMPORADA 1983/84 - 29 de febrer de 1984 - Núm. 11 - Edició de 5.000 exemplars.
Edició i publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3r. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joyas y Perlas

MAJORICA

Un Martini invita a vivir

